

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gülay Bollacke

Verwerende partij: K + K Klaas & Kock B.V. & Co. KG

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat deze bepaling in de weg staat aan nationale wetten of gebruiken op grond waarvan het recht op de minimumperiode van de jaarlijkse vakantie met behoud van loon bij het overlijden van de werknemer in zijn geheel tenietgaat, namelijk naast het recht op vrijstelling van de arbeidsverplichting, dat niet meer kan worden uitgeoefend, ook het recht op betaling van het loon voor de vakantieperiode?
- 2) Moet artikel 7, lid 2, van richtlijn 2003/88/EG aldus worden uitgelegd dat het recht op een financiële vergoeding voor de jaarlijkse vakantie met behoud van loon bij beëindiging van de arbeidsverhouding op zodanige wijze aan de persoon van de werknemer is gebonden dat dit recht hem enkel toekomt om de doelstellingen van uitrusten en vrije tijd die met het verlenen van de jaarlijkse vakantie met behoud van loon verbonden zijn, ook op een later tijdstip te kunnen realiseren?
- 3) Moet artikel 7, lid 1, van richtlijn 2003/88/EG aldus worden uitgelegd dat de werkgever bij de organisatie van de arbeidstijd verplicht is de werknemer met het oog op de bescherming van diens veiligheid en gezondheid daadwerkelijk vakantie te geven vóór het einde van het kalenderjaar of uiterlijk vóór het einde van een op de arbeidsovereenkomst toepasselijke overdrachtperiode, zonder dat het van belang is of de werknemer vakantie heeft aangevraagd?

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB L 299, blz. 9).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal da Relação de Lisboa (Portugal) op 18 maart 2013 — Cruz & Companhia Lda/IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP e.a.

(Zaak C-128/13)

(2013/C 171/21)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Tribunal da Relação de Lisboa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Cruz & Companhia Lda

Verwerende partijen: IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP en Caixa Central — Caixa Central de Crédito Agrícola Mútuo, CRL

Prejudiciële vragen

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over hoe artikel 4, lid 1, van verordening (EEG) nr. 3665/87 ⁽¹⁾ van de Commissie van 27 november 1987 en artikel 19, lid 1, sub a, van verordening (EEG) nr. 2220/85 ⁽²⁾ van de Commissie van 22 juli 1985, gelet op de argumenten van partijen, in het kader van de „vrijgave” van de overeenkomstig artikel 22, lid 1, van eerstgenoemde verordening gestelde zekerheid moeten worden uitgelegd.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 3665/87 van de Commissie van 27 november 1987 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van het stelsel van restituties bij uitvoer voor landbouwproducten (PB L 351, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EEG) nr. 2220/85 van de Commissie van 22 juli 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake de regeling voor het stellen van zekerheden voor landbouwproducten (PB L 205, blz. 5).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden (Nederland) op 18 maart 2013 — Kamino International Logistics BV, andere partij: Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-129/13)

(2013/C 171/22)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Kamino International Logistics BV

Andere partij: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciële vragen

- 1) Leent het Europeesrechtelijke beginsel van eerbiediging door de administratie van de rechten van de verdediging zich voor rechtstreekse toepassing door de nationale rechter?
- 2) Indien het antwoord op vraag 1) bevestigend wordt beantwoord:
 - a) moet het Europeesrechtelijke beginsel van eerbiediging door de administratie van de rechten van de verdediging aldus worden geïnterpreteerd dat het beginsel is geschon- den indien de adre-ssaat van een voorgenomen beslissing weliswaar niet is gehoord voordat de administratie jegens hem een bezwarende maatregel nam maar in een nadien volgende bestuurlijke (bezwaa)r- fase, die voorafgaat aan een rechtsingang bij de nationale rechter, alsnog in de gelegenheid is gesteld te worden gehoord?